

Rozdział 5

Ustalenie opłat adiacenckich oraz rozliczenie kosztów

§ 12. 1. Wysokość opłat adiacenckich wynosi 50% różnicy wartości gruntów posiadanych przez zainteresowaną osobę przed scaleniem i podziałem, pomniejszonej o odszkodowanie za część tych gruntów przejętych na własność gminy z mocy prawa, a wartością działek budowlanych otrzymanych przez tę osobę w wyniku scalenia i podziału.

2. Wartość gruntów określa się według zasad obowiązujących przy wywłaszczaniu nieruchomości.

3. Opłaty adiacenckie ustala zarząd gminy w drodze decyzji, zgodnie z uchwałą rady gminy.

4. Opłaty adiacenckie, na wniosek zainteresowanych osób, mogą być rozłożone na raty roczne, płatne przez okres do 10 lat.

5. Opłaty adiacenckie płatne w ratach podlegają oprocentowaniu równemu podstawowej stopie procentowej stosowanej przez bank centralny przy udzielaniu kredytu refinansowego bankom; oprocentowanie liczy się od daty wydania decyzji o rozłożeniu opłat na raty.

6. Termin wniesienia opłat adiacenckich określa się w decyzji o ustaleniu opłat; termin ten nie może być krótszy

niż 30 dni licząc od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

§ 13. 1. Koszty sporządzenia dokumentacji, o której mowa w § 4, 5, 9, 11 i 12, ponoszą zainteresowane osoby zgodnie z art. 17 ust. 4.

2. Rozliczenia kosztów wymienionych w ust. 1 dokonuje zarząd gminy i zawiadamia na piśmie zainteresowane osoby o wysokości należności oraz sposobie i terminie ich spłaty.

§ 14. W razie zwłoki w uiszczeniu opłat i należności, o których mowa w art. 12 i 13, pobiera się odsetki na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. sprawie szczegółowych zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, rozgraniczania i podziału nieruchomości (Dz. U. z 1989 r. Nr 14, poz. 77).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

313**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie określenia rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa uważa się grunty:

- 1) zabudowane i nie zabudowane, położone na terenach wykorzystywanych:
 - a) do zbiorowego i tymczasowego zakwaterowania żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, funkcjonariuszy ochrony państwa, policji, straży granicznej i służby więziennej,
 - b) pod obiekty na zakwaterowanie skazanych i tymczasowo aresztowanych,
 - c) pod obiekty magazynowe i techniczno-usługowe wojska, ochrony państwa, policji, straży granicznej i służby więziennej,
 - d) pod obiekty gospodarczo-eksploatacyjne i inne urządzenia stanowiące infrastrukturę obiektów: wojskowych, ochrony państwa, policji, straży granicznej i służby więziennej,

e) pod obiekty sztabowe jednostek i instytucji wojskowych, ochrony państwa, policji, straży granicznej i służby więziennej,

f) pod obiekty szkoleniowe, poligony, place ćwiczeń i strzelnice: wojska, ochrony państwa, policji, straży granicznej i służby więziennej oraz lotniska i urządzenia naziemne lotnisk: wojska, ochrony państwa i policji,

2) pod drogami krajowymi określonymi jako obronne na mocy odrębnych przepisów,

3) przeznaczone na cele wymienione w pkt 1 i 2 w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1988 r. w sprawie określenia rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 33, poz. 240).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*